

POSTANOWIENIE

9 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 9 sierpnia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie
w sprawie z powództwa R. spółki jawnej w K. i S. spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w S.

przeciwko P. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej R. spółki jawnej w K. i S. spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w S.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z 16 marca 2022 r., V AGa 387/20,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę
12500 zł (dwanaście tysięcy pięćset) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego wraz z odsetkami ustawowymi
w przypadku opóźnienia rozpoczynającego bieg po upływie
tygodnia od dnia doręczenia postanowienia odmawiającego
przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę
kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

– w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,

- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 marca 2022 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżących podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje bowiem dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżących. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez skarżących, związane z zarzutem, że Sąd Apelacyjny nie odniósł się do „zawarcia z winy pozwanego umowy o wykonanie robót budowlanych z dwumiesięcznym opóźnieniem...”, „w żaden sposób nie odniósł się do tego, że Powód 1 i Powód 2 w okresie od listopada 2014 r. do stycznia 2015 r. informowały Pozwaną o ujawnieniu się wad dokumentacji projektowej przedłożonej przez Pozwaną,

konieczności wprowadzenia zmian co do sposobu wykonywania robót już po zawarciu umowy oraz problemów ujawnionych w toku wykonywania robót” oraz, że „w żaden sposób nie odniósł się do tego, że istotna część opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa R. P. jednoznacznie wskazywała, że zakres (PR-1 Tłocznia TS-01 „W.”; K-689 do K-693 akt sprawy), nie jest możliwy do wykonania na dzień 31 maja 2015 r.”, nie daje zaś podstaw. Powyższa argumentacja nie wskazuje na naruszenie konkretnych przepisów prawa, które bez wątpliwości prowadzi do stwierdzenia, że zaskarżony wyrok jest z tego względu oczywiście wadliwy. W orzecznictwie podkreśla się jednocześnie, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonego przepisu nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08).

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Sp

[ms]

